

Matsuo Bashō
en una representació escultòrica, envoltat de cirers florits: un dels símbols tradicionals japonesos
ARXIU

Abans de la invenció del turisme

El turisme és un invent europeu del segle XIX que es massifica al segle XX i que avui dia ha adoptat la mecànica del “Tot a un euro”. Ja no busquem la manera més barata d’arribar al lloc que desitgem, sinó que triem una destinació qualsevol entre totes les que se’ns ofereixen a baix cost. És per això que després de Setmana Santa resulta procedent passejar per *L’estret camí de l’interior*, de Matsuo Bashō (Edicions de 1984), que ja havia aparegut en català fa cinc anys amb el títol de *Viaranys d’Oku*, traduït per Màrius Rius i Kiriumi Fumi (CCG Edicions).

Bashō, que va viure al segle XVII, és un dels poetes japonesos més coneguts. A ell es deu l’austeritat del haiku, que descriu motius quotidians sense preciosisme ni afectació. De l’any 1689 al 1691, Bashō va emprendre un viatge a peu, no pas per contemplar paisatges nous, sinó per veure els que ja havien descrit els seus poetes preferits. *L’estret camí de l’interior* és un diari de viatge que ressegueix els *utamakura* –“coixins de poemes”–, els indrets bells que han merescut l’embelliment de la literatura. En alguna ocasió, Bashō renuncia humilment a la descripció i es limita a recollir algun poema que l’ha impressionat.

Al contrari de les escapades apressades que tendim a fer per Setmana Santa, el viatge del poe-

ta és lent, sense comoditats, però sobretot sense dates tancades ni reserves d’allotjament: Bashō s’hostatja on pot, a la manera d’un pelegrí. El seu diari és una celebració de la naturalesa, de la literatura, de la història, i també de la religió: Bashō segueix els passos de poetes guerrers i de poetes monjos. Abans de partir, els seus amics li regalen poemes sobre els llocs que pensa visitar. En el seu viatge, doncs, la literatura no s’oposa a la vida, sinó que la complementa –en alguns casos, l’aguditza.

Confuci ja havia vinculat el laconisme a la virtut. En aquest cinquè i últim diari de viatge, Matsuo Bashō busca el *karumi* (lleugeresa): els textos són àgils i breus, però plens de referències que les notes del traductor, Jordi Mas López, ens acosten, ja que la lleugeresa de Bashō és el resultat de moltes lectures anteriors al viatge, de nombroses esmenes posteriors al viatge. El viatger combina el que veu, el que ha llegit i el que s’inventa. En ocasions equipara naturalesa i artifici d’una manera ben poc occidental. Així, a *Matsushima*, escriu: “El paisatge té una bellesa fascinant, com la del rostre d’una dona tot just acabada de maquillar.”

De vegades, Bashō és tan lleuger que es deixa traduir: “Amb lliris blaus / em lligaré, d’ara endavant, / les espardenyas.” *

Ni t’imagines tot el que trobaràs darrere del teu nou carnet d’Amic d’Els Clàssics.

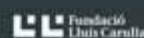
TEATRE - MÚSICA - VIATGES - MUSEUS - LLETRES

DIARIS I REVISTES - ACTES CULTURALS

Darrere del nou carnet d’Amics d’Els Clàssics hi ha molt més que un gran grup d’amics interessats en la literatura medieval. Hi ha també una nova manera de veure, gaudir i implicar-se en la cultura. I és que amb aquest carnet gaudiràs d’una bona llista d’avantatges i ofertes exclusives en tot tipus de propostes culturals i d’oci.

El nou carnet d’Amic d’Els Clàssics no costa diners, però té al darrere tot el valor de la nostra cultura.

Amics d’Els Clàssics

Fes-te Amic a: www.elsamicsdelsclassics.cat